

Kajuit Nieuws

zomer
2014

Spreekbuis van Communautaire Gemeenschap Oudezijds 100
jaargang 55 - nummer 4

**OUDE
ZIJDS
100**

*Spe Gaudentes:
vreugde-vol-leven*

Colofon

Mensen uit alle hoeken van de samenleving vormen samen Communitaire Gemeenschap Oudezijds 100. In de binnenstad van Amsterdam en daarbuiten willen wij in leven en werken het evangelie van Jezus Christus present stellen. Oudezijds 100 biedt concreet hulp door inloop, maatschappelijke opvang, begeleid wonen, medisch maatschappelijke werk en medische zorg voor onverzekerden. De woongemeenschap functioneert hierin als groot gezin en oefenschool, die de hulpverlening ondersteunt. Van meet af aan is de gemeenschap een plek waar christenen van verschillende achtergronden hun dagelijks leven delen. Als werkplaats voor oecumene zoeken we wat ons samenbindt. Gemeente Spe Gaudentes vormt de kern van het grotere geheel van Oudezijds 100 en draagt verantwoordelijkheid voor het reilen en zeilen van de gemeenschap.

Abonnement & informatie

Een abonnement op KajuitNieuws kan ieder moment ingaan. Neem contact met ons op en u krijgt KajuitNieuws thuisgestuurd. De richtprijs is € 10,-. Wilt u meer weten over onze gemeenschap? Neem een kijkje op onze website www.oudezijds100.nl of neem contact met ons op (zie achterzijde). We sturen u graag informatie toe.

Acceptgiro

U kunt ons helpen door voor ons te bidden, ons werk financieel te ondersteunen of als vrijwilliger met ons mee te werken in Amsterdam of Maria ter Claesze (Friesland). Met de bijgevoegde acceptgiro kunt u

- giften overmaken voor het KN-abonnement
- giften overmaken ten bate van ons werk

Productie

Dit nummer van KajuitNieuws werd opgemaakt en gedrukt bij Weevers Grafimedia te Vorden. Redactie en logistiek: zr Rosaliene Israël sg, Matthijs Kronemeijer tg,, zr Dorothea Mulder-Derks sg, Pieter Pronk tg, Lobke Timmerman tg en Annette de Zwart dg.

Inhoudsopgave

Vriendenbrief	3
Steun ons	6
Welkom & afscheid	6
Thema gemeenschap	7
Column Kruispost	11
Faits divers	12
Kroniek	13

Vriendenbrief

Spe Gaudentes: vreugde-vol-leven

Amsterdam, juni 2014

Aan allen, verbonden met
Gemeenschap Oudezijds 100,

U ontvangt nu de zomereditie van het KajuitNieuws, de laatste waar het jaarthema 'vreugde-vol-leven' als onderliggende leidraad klinkt. Onwillekeurig komt bij mij het lied van de grote zomer in gedachten:

Eens komt de grote zomer waarin zich 't hart verblijdt.
God zal op aarde komen met groene eeuwigheid.
De hemel en de aarde wordt stralende en puur.
God zal zich openbaren in heel zijn creatuur.

Eens komt de grote zomer, een belofte van Vreugde Vol Leven met hoofdletters. Ja, dat is verheugen in de hoop, Spe Gaudentes. Het is niet een vrome dooddoener die alle problemen opzij zet, of excuus in de trant van 'stil maar, wacht maar, alles wordt nieuw' dat je passief laat afwachten. Het is een toekomstvisioen waar we naar op weg mogen gaan en waar we ons NU al mee bezig mogen houden, het Koninkrijk van God waar Jezus zich mee bezig hield, daar mogen wij ons mee bezighouden. De Heilige Geest vervult ons nu al. Met dingen als vreugde, vrede, geduld, met vrouwen, met hoop, geloof, liefde. Die Geest bindt ons aan Jezus Christus. In die Heilige Geest is God zelf op aarde en in die geest mogen we proeven hoe het is om bij God te zijn en met God te leven. Een soort aanbataling van die enorme

erfenis. Die we eens volledig zullen ontvangen. Dat zien en geloven laat je verheugen in de hoop, dan krijg je hoop voor mensen in de meest hopeloze situaties. Ieder mens die je tegenkomt – daar is hoop voor zolang hij of zij leeft. Ieder mens die jij in de ogen kijkt – ook de meest verharde, bittere, ongelukkige, verwarde persoon. Die hoop zet je in beweging, laat je niet passief afwachten.

Het zijn moeilijke tijden, en de levensomstandigheden zijn kritisch. Sociale en economische onrechtvaardigheid treft alle huishoudens. Vreemdelingenhaat, racisme, schendingen van de mensenrechten, en de ontkenning van de religieuze vrijheid zijn oorzaken van toenemende onrust. Honderdduizenden arme immigranten zijn op zoek naar een betere toekomst en worden veelal slachtoffers van mensenhandel. En het milieu ondervindt ook de gevolgen van onze onverschilligheid en incompetentie bij de bescherming ervan, in het creëren van een ruimte voor respect voor de natuur en de economie van de schepping. Secularisatie en de crisis in spiritualiteit en christelijke waarden zijn een dagelijks groeiende zorg.

Al sinds het begin van de schepping

hebben wij de opdracht om de aarde te bewerken en te bewaken. Of zoals de patriarch van Constantinopel, Bartholomeus, die in april jl. een aantal dagen in Nederland was, op uitnodiging van de aartsbisschop van de Oud-Katholieke Kerk, het zei:

‘We are told to “serve and preserve” the earth. This involves spiritual renewal, vigilance, and especially protection from desecration, pollution or any form of evil. With the cutting off and independence of things from God, we lose also the meaning of the “other” as our neighbor, who is now experienced as a competitor, since he or she claims the same things. That is how the meaning of community (koinonia), as well as the idea that man is a communicant (koinonos) is lost, and therefore we return to the war of all against all (bellum omnium contra omnes).’

Om een meer rechtvaardige en hoopvolle maatschappij op te bouwen, is het als eerste nodig om het belang van menselijke relaties te erkennen. Dit begint met een erkenning van de relatie van de mens met God. Vanuit die basis zullen mensen relaties met elkaar opbouwen, en hun noden zien en ervoor zorgen. Dan kunnen wij weer deelgenoot zijn (koinonos), delen, in tegenstelling tot egoïstisch verkrijgen. Wanneer wij leven in gemeenschap (koinonia) dan is de geest van delen en geven tastbaar.

In Gemeenschap Oudezijds 100 wordt dit heel concreet. In een tijd van individualisme en ongebondenheid, kiezen de gemeenschapsleden voor gemeenschappelijk leven en duurzame verbinding. Trouw en verbondenheid helpen daar om de eigen roeping te ontdekken in het grotere verhaal van God met mensen. En dat niet alleen. Het langdurige commitment van de gemeenschap zorgt voor continuïteit in het grotere, beweeglijke geheel van de gemeenschap. We zeggen hiermee: 'ik blijf hier, voor als jij terugkomt', want wij hebben elkaar nodig.

Het wordt concreet wanneer we samen een middelbareschoolexamen kunnen vieren van een jonge moeder van zeventien jaar, wanneer we dagelijks een vuilniszak krijgen met brood van de bakker dat hij die dag niet heeft kunnen verkopen, en door al de financiële giften waardoor ons werk in de Amsterdamse binnenstad mogelijk wordt gemaakt. Het wordt concreet wanneer wij dinsdagsavonds in de kapel samen de eucharistie vieren. Het wordt concreet wanneer Franziska uit Duitsland, die hier stage heeft gelopen, aanbiedt om in de zomer op Oudezijds 100 aanwezig te zijn als de gemeenschapsleden met retraite gaan. Dat is Vreugdevol!

Ja, wij mogen proeven hoe het is om bij God te zijn en met God te leven.

De gemeenschap Spe Gaudentes zal op 31 oktober a.s. haar vijftigjarig bestaan vieren, een dag om met elkaar te delen. Dit willen wij onder andere vorm geven door op die dag naast onze geloftebevestiging een studiedag te organiseren met als thema 'de betekenis van gemeenschappen voor de Kerk en de maatschappij'. Er zullen verschillende sprekers zijn waaronder Gerard Mathijssen osb, de abt van de Sint-Adelbertabdij in Egmond, en Joris Vercammen, aartsbisschop van de Oud-Katholieke Kerk. Hou die dag vast vrij in uw agenda, zodat wij samen mogen vieren dat wij ons NU bezig mogen houden met het koninkrijk van God, en ons zo verheugen in de hoop.

Ik wens u een mooie zomer.

br Rik Florentinus
prior gemeenschap Spe Gaudentes

Steun ons

Het leven en werken van Oudezijds 100 wordt mogelijk gemaakt door de bijdrage van heel veel verschillende mensen. In het weekend komen er mensen uit allerlei plaatsen naar Oudezijds 100 toe om mee te draaien in het weekendteam. Zij zetten een leuk programma neer voor onze gasten, ondersteunen in koken en boodschappen doen en bieden gezelligheid.

Daarnaast mogen we de laatste tijd ook steeds meer mensen ontvangen die een tijdje met ons mee willen leven. Zij willen proeven hoe het is om in een gemeenschap te leven en om intensiever bijzondere dagen zoals Pasen mee te kunnen vieren.

Om aan al deze mensen een goede slaapplek te bieden, willen wij u graag een bijdrage vragen voor een slaapbank in een van onze kantoren. Dit kantoor kan zo multifunctioneel ingezet worden, doordeweeks voor gesprekken voor het maatschappelijk werk en in het weekend voor overnachtingen. Voor deze bank is 350 Euro nodig.

Wilt u ons hierin ondersteunen?

Hartelijk dank alvast, namens het team Logies,

zr Dorothea

Welkom en Afscheid

Welkom

Sinds april wonen Gabriel en Maureen en haar dochtertje Jhe'relyn in het Vaderhuis.

Terug van weggeweest in verband met haar stage is Rose Anne, zij heeft sinds 3 mei ook weer een plekje in het Vaderhuis gevonden.

Afscheid

Jelisa en Eljeroh gaan in de zomer verhuizen. We zullen hen missen!

Hasmik en Angela en Norair zijn verhuisd naar een eigen woning, na lange tijd in onze gemeenschap te hebben gewoond. We wensen hen het allerbeste!

Veni, vidi, foetsie

Leendert is voor zijn promotie-onderzoek vertrokken naar Mexico. Een maand later zijn Tanneke en Juna hem achterna gereisd om te kijken hoe ze daar willen gaan wonen vanaf september. Gelukkig zien we hen voor het Sint Jansfeest nog terug.

Thema gemeenschap

Gedeelde vreugde is dubbele vreugde

Het leven en werken van de gemeenschap wordt mogelijk gemaakt door heel veel verschillende mensen. Nu het seizoen ten einde loopt, vragen we twee van hen te vertellen over hun belevenissen in onze gemeenschap en wat vreugde geeft. Mieke van Vessem is sinds twee jaar receptionist. We kennen haar via de Oudekerkgemeente en onze gezamenlijke vespers op zondagavond in de Oude Kerk. Petra Rozendaal is maatschappelijk werker binnen de maatschappelijke opvang van Oudezijds 100, de OpStap, en bij het maatschappelijk werk Kruispost. Ze gaat met verlof voor de geboorte van haar eerste kindje, en daarom vragen wij haar op de valreep naar haar ervaringen als maatschappelijk werker in een gemeenschap.

In gesprek met Mieke van Vessem

Kun je iets vertellen over je zelf, wie ben je en welke weg ben je gegaan?

‘Ik ben 61 jaar oud, ik woon alleen en heb geen kinderen. Mijn hele werkende leven heb ik met veel plezier in het middelbaar (vooral technisch) beroepsonderwijs gewerkt, eerst als onderwijskundige, later als (adjunct) directeur. In 2002 werd ik door een arbeidsconflict werkloos en ontdekte toen hoe heerlijk ik het vond om niet te werken.

Bovendien was ik in de loop der tijd steeds meer met geloofszaken bezig en wilde daar meer tijd voor hebben. Ik besloot toen zo snel mogelijk te stoppen met betaald werk om mijn tijd aan andere zaken te besteden. Daarvoor heb ik veel gespaard en twee jaar geleden was het zover: ik kon van mijn spaargeld leven. Sinds vorig jaar heb ik bovendien een “keuzepensioen”.

Hoe kom je bij Oudezijds 100 terecht en hoe ben je hierbij betrokken?

‘Ik wilde, toen ik stopte met werken, graag iets met koffie en daklozen doen. Dat was een lang gekoesterde wens. Toen ik dat circa zes maanden voor mijn vertrek bij mijn laatste

school aan br Sjoerd M vertelde, ontving ik binnen vierentwintig uur een mailtje van zr Dorothea of ik receptionist wilde worden. Dat leek me leuk en vanaf de zomer van 2012 doe ik de receptie.’

Wat voor mensen kom jij tegen in de inloop?

‘Het leuke van het werk vind ik dat het allerlei mensen zijn: de vaste bewoners van de gemeenschap, andere receptionisten, de tijdelijke bewoners en mensen van de straat, soms bouwvakkers uit de buurt, soms mensen die geen dak boven hun hoofd hebben. Je hoort allerlei verhalen, nu eens stoere verhalen over wat iemand allemaal heeft meegemaakt, dan weer hele persoonlijke verhalen over wat iemand dwars zit. Belangrijk vind ik dat in de inloop iedereen geaccepteerd wordt zoals hij is, ook als hij er vreemd uitziet, raar praat en tien koppen koffie met een berg suiker drinkt.’

Kun je ons een verhaal vertellen dat jouw receptiedienst typeert?

‘Elke keer is het anders, dus één typerend verhaal is moeilijk te bedenken. Mijn omschrijving voor buitenstaanders van wat ik doe is meestal: ik kom om circa kwart over acht, dan zet ik drie kannen koffie en twee kannen thee

en dat is dan meteen het laatste voorspelbare van die ochtend. Soms moet ik voor een vergadering koffie zetten, soms komt er iemand binnen die zo in de war is dat ik geen touw aan zijn verhaal kan vastknopen, soms heb ik een gesprek met iemand over Bonhoeffer of Franciscus van Assisi, soms gaat het alleen maar over het weer of wat iemand zal koken, soms is het zo druk dat de koffie niet valt aan te slepen, soms is het zo stil, dat ik rustig de krant kan lezen. De mooiste momenten vind ik als iemand opeens zijn hart uitstort en iets vertelt over wat hem dwars zit. Ik kan niet helpen, alleen maar luisteren, en ik voel me dan een bevoorrecht mens, dat iemand mij wil binnen laten in zijn leven.'

Je bent betrokken bij de Emmauspriorij, wat houdt deze betrokkenheid in?

'Bij de Emmauspriorij, een kloostergemeenschap van negen zusters, ben ik "parti-

cipant". Dat betekent dat ik als leek mij verbonden heb om drie dagen per maand in het klooster met de zusters mee te leven, in hun werk en het koorgebed. Ik probeer thuis een vorm van getijdengebed vast te houden. Ik heb een soort gelofte afgelegd, gebaseerd op de kloostergelofte van kuisheid, armoede en gehoorzaamheid en die probeer ik in mijn dagelijks leven invulling te geven.'

Waarom ben je geen zuster geworden?

'Om twee redenen. De eerste is heel persoonlijk: ik ben geen mens om in een gemeenschap te leven. Het is me al gauw te druk en te veel. De tweede reden is dat ik om zuster te worden katholiek zou moeten worden, en de katholieke kerk met haar instituties, hiërarchie en regels is niets voor mij. Ik vind het heel belangrijk dat de kerkgangers zelf met elkaar bepalen hoe de diensten eruit moeten zien en dat ieder voor zich zijn eigen geloof invult, wel

in gesprek met andere gelovigen, maar niet op last van een centraal gezag.'

Wat vind je typerend voor de gemeenschap van Oudezijds 100 in vergelijking met de Emmauspriory?

'Oudezijds 100 lijkt het meest op een actieve orde, de Emmauspriory wil contemplatie met activiteit verbinden. In de Priory is de basis stilte en rust, in Oudezijds 100 is alles beweging en verandering. In de Priory wonen alleen vrouwen, bij Oudezijds 100 wonen gezinnen met kinderen. Dat maakt dat Oudezijds 100 sowieso onrustiger en afwis-

selender is. Bovendien ben ik in de Priory een van de jongsten en bij Oudezijds 100 een van de oudsten.'

Tot slot, het jaarthema van dit jaar is 'vreugde-vol-leven': wat geeft vreugde in jouw leven?

'Het receptiewerk! Ik doe het vrijwel altijd met groot plezier. En verder houd ik erg van koken en lekker eten, van lezen en klassieke muziek, van de preekvoorbereidingsgroep van de Oude Kerk en van de vesperdiensten, kortom er zijn weinig dingen, waar ik niet van geniet!'

In gesprek met **Petra Rozendaal**

Kun je iets vertellen over je zelf, wie ben je en welke weg ben je gegaan?

'Ik ben geboren en getogen in IJsselmuiden. Als oudste van vier kinderen heb ik een 'gewone' jeugd gehad. Ik was een echte puber, hield niet van studeren, wel van paarden, de manege en alles wat (en wie) daar omheen hing. Na een jaar VWO op de middelbare school ben ik naar de Mavo gegaan (toen al tot grote spijt van mijn ouders, later pas tot mijn spijt ;)). Na mijn middelbare school begon ik meteen te werken. Ik trouwde al jong, wilde graag moeder worden, maar toen dit niet vanzelf ging besloot ik dat ik niet mijn hele leven in de winkel wilde werken en ben aan de slag gegaan als vertegenwoordigster. Ik vond het leuk en het ging goed. Maar op een gegeven moment kwam ik er achter dat alles in mijn leven begon te draaien om mooi, meer en beter. Dat ging me steeds meer tegenstaan.

Op een dag liep ik weer door het park (ondertussen was ik gescheiden en verhuisd naar de stad) en zag daar dakloze mensen zitten. De een met een halve fles drank in zijn

hand, de ander met een naald in zijn arm. Plotseling realiseerde ik me dat ik ontevreden liep te zijn terwijl ik alles had wat ik nodig had. Waarom had ik alles wat ik nodig had en zij niet? Was dat oneerlijk, of hadden zij gewoon pech en ik geluk? Ik kwam erachter dat het niets anders dan genade kon zijn, zelf had ik het in ieder geval nergens aan verdiend. Ik besloot te stoppen met mijn werk als vertegenwoordiger en mijn talent om te studeren alsnog te gebruiken. Ik meldde me aan voor een toelatingsexamen voor de opleiding MW&D en reed naar het Leger des Heils en vroeg of ik daar zou kunnen werken. Zo kwam ik terecht bij de Laagdrempelige opvang en de Soepbus in Zwolle. Ik heb geen moment spijt gehad van mijn keuze.'

Hoe kom je bij Oudezijds 100 terecht en hoe ben je hierbij betrokken?

'Na mijn studie ben ik eerst een tijdje naar Suriname gegaan, genieten van het 'goede leven'. Maar daarna moest ik wel aan de slag. Ik begon op internet te zoeken naar leuke vacatures en uiteindelijk vond ik een baan...

maar wel in Amsterdam. Na een tijdje heen en weer reizen ging ik op zoek naar woonruimte in Amsterdam. Meerdere mensen wezen mij op Oudezijds 100, en ook al leek dat me in eerste instantie niets - ik ben bijzonder gesteld op mijn vrijheid -, toen er voor de derde keer iemand over begon, dacht ik dat ik er toch maar iets mee moest. Het kon toch geen 'toeval' zijn dat ik daar steeds op gewezen werd? Na veel denken en bidden ben ik hier eerst komen logeren. Na een tijdje hoorde ik dat er iemand werd gezocht voor een zwangerschapsvervangende. Ik solliciteerde daarop, en dat is een goede keuze gebleken. Wat heb ik nu een fijne woon-, maar vooral werkplek!

Wat doe je zoal als maatschappelijk werker?

'Kort samengevat probeer ik als maatschappelijk werker mijn hulpvragers inzicht te geven in hun problemen en hen te ondersteunen bij het oplossen van hun problemen. Tegelijkertijd beoog ik daarmee dat deze mensen ook na afloop van het hulpverleningstraject beter in staat zijn om hun problemen op te lossen.'

Wat voor meerwaarde heeft de gemeenschap bij de begeleiding van mensen?

'Grappig dat je het vraagt. Het is gewoon heel waardevol om mensen, bij wijze van spreken, dag en nacht te zien. Dit is, naast de plek om hulp te ontvangen of te geven, ook gewoon ons huis. Waar we leven, waar we blij zijn maar waar we allemaal ook wel eens onze dag niet hebben. Hier leer je elkaar echt kennen en hier vallen andere dingen op dan als je elkaar eenmaal per week op je spreekuur ontmoet. Wederkerigheid speelt hierbij een grote rol. Ik kan jou helpen met iets waar jij wat moeite mee hebt, maar er zijn ook dingen waarin jij mij tot hulp of tot een voorbeeld bent. Een voorbeeld. Binnenkort hoop ik te bevallen van ons eerste kindje, best spannend want hoe gaat dat allemaal en wat staat me te wachten.... Als ik zo zit te piekeren dan denk ik vaak aan een jonge moeder hier in huis, zij is twintig jaar jonger dan ik, maar voor mij echt een voorbeeld hoe zij de tijd rond haar bevalling, de kraamtijd en de slapeloze nachten heeft doorstaan. Het ging niet vanzelf maar ze deed het toch maar. En zo helpt zij mij, misschien wel zonder dat zij het zelf in de gaten heeft. Nu ik binnenkort met zwangerschapsverlof naar Friesland ga, merk ik pas hoe ik er tegenop zie om hier weg te zijn.'

Tot slot, het jaarthema van dit jaar is 'vreugde-vol-leven': wat geeft vreugde in jouw leven?

'Voor mij zijn het de kleine dingen die het doen. Een glimlach in plaats van een grove opmerking wanneer ik op straat weer eens loop te dromen en iemand bijna omver loop, een collega die een sinaasappel voor je pelt, en zo zijn er zoveel kleine dingen om iedere dag opnieuw van te genieten. Het belangrijkste is misschien wel het delen met elkaar. Gedeelde smart is halve smart, maar gedeelde vreugde is dubbele vreugde!'

Column Kruispost

Hoeveel kan een mens doorstaan...? Deel 3

In de voorgaande editie van de KajuitNieuws hebben we het begin gehoord van het verhaal van de heer A., analfabeet en afkomstig uit het Rif-gebergte in Marokko. Hoe hij zijn gewelddadige vader ontvluchtte, illegaal naar Nederland kwam en erin slaagde hier legaal werk te vinden. Althans, voor enige tijd...

Het is zondagavond 4 oktober 1992. Het begin van een nachtmerrie. De heer A. verblijft bij vrienden in de flat Groeneveen in Amsterdam-Zuidoost. Een neerstortend vrachtvliegtuig van EL AL treft juist dat deel van de flat. Een van hen overlijdt. De heer A. kan zich bevrijden door vanaf zes hoog, slingerend van balkon naar balkon, de begane grond te bereiken. Uit angst voor repercussies vanwege zijn illegaliteit mijdt hij het hulpverleningscircuit.

Daarna volgen enige jaren met fysieke ongemakken, waarvoor hij meerdere keren, zonder succes helaas, wordt geopereerd. Het

overkomt hem dat er tijdens een van die ingrepen ook nog eens operatie-materiaal achterblijft, waarop een heroperatie moet volgen. Achteraf gezien blijkt dit alles het begin van een pijnlijke gedeeltelijke invaliditeit. Een combinatie van fysiek en mentaal disfunctioneren.

De heer A. vraagt een verblijfsvergunning aan, maar in plaats daarvan belandt hij zeven maanden lang in detentie op verschillende locaties. Oorzaak: illegaliteit. Daarna wordt hij teruggestuurd naar Marokko. Geblinddoekt naar Schiphol. Ruw wordt hij in een busje geduwd, hij struikelt, valt op zijn voorhoofd en

verdraait zijn hand. Zich nauwelijks bewust van de reis komt hij in Casablanca aan, waar hij wordt vastgezet omdat zijn ondervragers zijn taal, het Tamazight, niet verstaan. Zeven dagen lang wordt hij opgesloten zonder eten en drinken, verstoken van sanitaire voorzieningen. Daarna volgen drie maanden gevangenisstraf. Hij reist naar zijn gescheiden en alleenwonende moeder in Melilla en laat zich aan zijn hand opereren. Omdat zijn brute vader en wrede vroegere baas hem op het spoor zijn, vlucht hij per boot naar Spanje. Daar wordt hij opgepakt en verblijft vijfenveertig dagen in afzondering en wordt dan uitgezet, teruggestuurd naar Marokko. Hij slaagt er wederom in te ontkomen en bereikt na veel omzwervingen Amsterdam.

Het lukt hem onderhuur te vinden en vier uur per dag zwart te werken. Voor de tweede keer, het klimaat lijkt humaner, vraagt hij een verblijfsvergunning aan. De vreemdelingenpolitie nodigt hem uit. Zijn advocaat verschijnt echter niet en zijn paspoort wordt hem

afgenomen. De autoriteiten raken zijn aanvragen en paspoort kwijt. Niemand weet meer waar ze zijn.

Een illusie armer krijgt hij werk in een opslagloods. Ook nu weer zwart, met alleen plichten en geen rechten. Daar wordt hij aan het hoofd getroffen door een vallende pallet en is enige tijd buiten bewustzijn. Zijn werkgever brengt hem naar zijn kamer, maar verbiedt hem naar een ziekenhuis te gaan en geeft hem veel zwijggeld. Hij blijft erg ziek en een van zijn broers begeleidt hem naar Melilla, waar hij een aangezicht- en schedeloperatie ondergaat. Na enig herstel vlucht hij wederom naar Nederland, omdat hem in zijn moederland alleen maar gruwel wacht. Maar dit blijkt niet het einde van alle rampspoed...

Willem Venneman,
huisarts

In het eerste KajuitNieuws na de zomer volgt het vierde en laatste deel

Faits divers

Aankondiging

In het kader van haar 50-jarige jubileum organiseert Gemeente Spe Gaudentes, de kern van Oudezijds 100, een studiedag over de betekenis van communair leven voor kerk en wereld. Deze dag wordt gehouden op 31 oktober 2014. Aansluitend vieren we de 50ste geloftebevestiging van onze gemeente.

Kroniek

Delen en werken

Op 23 maart heeft br Rik geparticipeerd in de oecumenische dienst tegen racisme in Den Haag. Ook was br Rik namens de Anglicaanse Kerk en de community te gast bij een aantal speciale ontmoetingen in het kader van het bezoek van de oecumenische Patriarch Bartholomeüs aan ons land. En de bisschop van de Anglicaanse Kerk in Europa heeft een nacht bij ons op Oudezijds 100 overnacht om een eindgesprek met br Rik te hebben over zijn priesterschap.

Tijdens Koningsdag hebben we ons toilet geëxploiteerd. Dit heeft een bedrag opgeleverd

voor het kunstproject the Silent Sky Project, dat over een tijdje zal plaatsvinden bij Oudezijds 100. Tevens zorgde dit ervoor dat een vijftal Chinese studenten aan het avondgebed deelnam.

Tochtgenoten Willemijn de G. en Lobke bezochten de twee-jaarlijkse gemeenschapspendag van de Kleine Leefgemeenschappen. Dit keer gehouden bij Casella, het nieuwe retraitehuis voor jongeren van de zrs Augustijnen in Hilversum. Bob Aardewerk, de filmmaker die ook de film maakte in het kader van 30 jaar Kruispost, gaf op 27 mei een workshop korte films maken voor de mensen van Oudezijds 100.

zr Rosaliene is betrokken bij het kerkvernieuwingstraject van de Oudekerkgemeente. Zij deed samen met zr Albertine mee aan een cursus train-de-trainer voor een cursus levenskunst, waar we ook op Oudezijds 100 invulling aan willen geven. Verder was zr Rosaliene in de Muiderkerk om over de hulpverlening in de gemeenschap te vertellen ter gelegenheid van de jaarlijkse Truus Schilp-lezing.

Nu maatschappelijk werker Petra met zwangerschapsverlof gaat, neemt Mariska haar taken vanaf Hemelvaart waar. Zij is niet helemaal onbekend met de gemeenschap en kent ons via haar familie.

Vieren

Op 23 april is de tweeling Loisa en Vera geboren, dochters van Felicia en Wilfred en zusjes van Jarne, Roan en Tjard.

Op 9 mei is Matthijs M. in het huwelijksbootje gestapt met zijn Marike. En op 23 mei zijn Matthijs van E. en Patricia de trotse ouders geworden van een dochter, Carlijn.

Meeleven

Harold R. (geboren in Paramaribo op 16.12.1949) is 21 april jl. overleden en op 29 april begraven op de Nieuwe Ooster in Amsterdam. Harold heeft een lange geschiedenis met Oudezijds 100. Tweemaal heeft hij in het Gasthuis, later de OpStap, meegeleefd. Hij was actief in de technische dienst, kookte voor de gemeenschap en heeft in de Bikeshop, die mede door hem is opgericht, heel wat fietsen gerepareerd. De laatste jaren was hij regelmatig te vinden in onze Inloop, als receptionist op de vrijdagmiddag. Toen zijn gezondheid achteruitging moest hij helaas stoppen met dit vrijwilligerswerk. Na een vermoeiende periode de afgelopen winter - ziekenhuis in, ziekenhuis uit - is hij uiteindelijk op Tweede Paasdag thuis overleden. Wij waren getuige van een levendige

Surinaamse uitvaart, met een lach en een traan om zijn bewogen leven en de bijzondere tijd die we samen deelden.

Kerkelijk jaar

Het is ieder jaar weer bijzonder om met elkaar Pasen te vieren. Dit jaar mochten we ons verheugen in een grote aanwezigheid van gemeenschapsleden en externe gasten bij de diensten in de Stille Week. Een mooi moment blijft de processie met de Paaskaars op de Paasmorgen, terwijl we het 'U zij de glorie'

zingen. Daarna was er een heerlijk ontbijt met - naar Orthodox gebruik - een stevige borrel.

Vooruitblik

De zomer komt er aan. Dat betekent dat velen van ons een kortere of langere periode elders vakantie gaan vieren. Het gemeenschapsleven zal op een lager pitje staan. Niet dat er niets meer gebeurt. In de ochtenden zal de receptie zoveel mogelijk open zijn en kapeldiensten gaan door. Twee keer in de week wordt er gezamenlijk gegeten.

Op 31 oktober zal Gemeente Spe Gaudentes haar 50-jarige jubileum vieren. Speciaal voor deze gelegenheid organiseren we een studiedag over communair leven. Elders in dit KajuitNieuws kunt u hier meer over lezen.

OUDE ZIJDS 100

Communitaire Gemeenschap Oudezijds 100
Oudezijds Achterburgwal 100
1012 DS Amsterdam
020 6266634
info@oudezijds100.nl
www.oudezijds100.nl

Voor giften:
Stichting Vrienden van Oudezijds 100
ING 56295
IBAN/SEPA NL80INGB 0000056295
BIC INGBNL2A

